

Ορισμός (εξωτερικό μέτρο Lebesgue στον \mathbb{R}^k Ευκλείδειο).

Το εξωτερικό μέτρο Lebesgue λ_k^* στον \mathbb{R}^k ορίζεται ως:

$$\lambda_k^*: \mathcal{P}(\mathbb{R}^k) \rightarrow [0, \infty] \quad \text{όπου}$$

$$\lambda_k^*(A) := \inf \left\{ \sum_{n=1}^{\infty} V(I_n) : \text{όπου } I_n \text{ ανοιχτό γραμμμένο διάστημα του } \mathbb{R}^k \text{ και } A \subset \bigcup_{n=1}^{\infty} I_n, \forall A \subset \mathbb{R}^k \right\}$$

όπου λέγονται ανοιχτό γραμμμένο διάστημα του \mathbb{R}^k εννοούμε

$$I = (a_1, b_1) \times \dots \times (a_k, b_k) \quad \text{όπου } a_i < b_i, \forall i = 1, 2, \dots, k$$

Έτσι ο όγκος ή το μέτρο Lebesgue του I είναι το

$$V(I) = (b_1 - a_1)(b_2 - a_2) \dots (b_k - a_k)$$

Γενικά, ένα διάστημα I του \mathbb{R}^k είναι ένα χωρικό σύνολο των διαστημάτων του \mathbb{R} . Ορίζουμε $v(I)$ ως το γινόμενο των μήκων των διαστημάτων.

Αν κάποιο από τα διαστήματα έχει μήκος 0 τότε $v(I) = 0$.

Δηλαδή, δεχόμαστε πλέον ότι $0 \cdot (+\infty) = 0$.

Για $k=1$ ο ογκος του διαστήματος είναι το μήκος του και τότε $\lambda^* = \lambda^*$.

Αν δεν υπάρχει κίνδυνος συχνοσύ γραφάτε λ^* αντί για λ^* αν είναι φανερό για ποιο k αναφερόμαστε.

ΛΗΜΜΑ

i) Η οικογένεια \mathcal{A} των υποσυνόλων του \mathbb{R}^k που γράφονται ως πεπερασμένες ένωση διαστημάτων είναι αλγεβρά στον \mathbb{R}^k .

ii) Αν $\{I_i, i=1, 2, \dots, n\}$ είναι ανά δύο διαστήματα του \mathbb{R}^k , $I = \cup I_i$ και J διάστημα του \mathbb{R}^k ώστε $I \subset J$, τότε $\sum_{i=1}^n v(I_i) \leq v(J)$ και αν J διάστημα τότε $v(I) = \sum_{i=1}^n v(I_i)$.

Πρόταση

Το λ^* είναι πράγματι εξωτερικό μέτρο και ισχύει $\lambda^*(I) = v(I), \forall I$ διάστημα του \mathbb{R}^k .

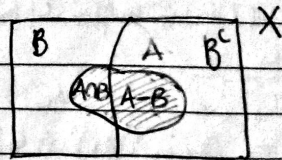
Ορισμός

Έστω φ ένα εξωτερικό μέτρο στο X .

Ένα $B \subset X$ λέγεται φ -μετρήσιμο αν $\forall A \subset X$ ισχύει

$$\varphi(A) = \varphi(A \cap B) + \varphi(A \setminus B)$$

Συμβολίζουμε με \mathcal{M}_φ την οικογένεια των φ μετρήσιμων συνόλων.

Παρατήρηση

i) Για να δείξουμε ότι $B \in \mathcal{M}_\varphi$ αρκεί να δώ

$$\varphi(A) \geq \varphi(A \cap B) + \varphi(A \setminus B), \forall A \subset X \text{ με } \varphi(A) < +\infty$$

ii) Αν $\varphi(B) = 0, \forall B \subset X$ ισχύει ότι $B \in \mathcal{M}_\varphi$, διότι

από τη μονοτονία του φ και $\varphi(A \cap B) \leq \varphi(B) = 0$
 και $\varphi(A \cap B) \leq \varphi(A)$.

Θεώρημα του Καραθεοδωρή

Έστω φ εξωτερικό μέτρο στο X .
 Τότε \mathcal{M}_φ είναι σ -άλγεβρα και μάλιστα η περιγραφή
 $\varphi/\mathcal{M}_\varphi$ είναι πλήρες μέτρο.

Απόδειξη

1^ο ΒΗΜΑ: Όσο \mathcal{M}_φ άλγεβρα

- $X \in \mathcal{M}_\varphi$, δισύ για κάθε $A \subset X$
 $\varphi(A \cap X) + \varphi(A \setminus X) = \varphi(A) + \varphi(\emptyset) = \varphi(A)$
- Αν $B \in \mathcal{M}_\varphi$ και $A \subset X$, είναι:
 $\varphi(A \cap B^c) + \varphi(A \cap B) = \varphi(A \setminus B) + \varphi(A \cap B) = \varphi(A)$

Άρα, $B^c \in \mathcal{M}_\varphi$.

- Έστωσαν $B_1, B_2 \in \mathcal{M}_\varphi$ και όσο $B_1 \cap B_2 \in \mathcal{M}_\varphi$.

Για κάθε $A \subset X$

$$\varphi(A) \stackrel{B_1 \in \mathcal{M}_\varphi}{=} \varphi(A \cap B_1) + \varphi(A \cap B_1^c) \stackrel{B_2 \in \mathcal{M}_\varphi}{=} \varphi(A \cap B_1 \cap B_2) + \varphi(A \cap B_1 \cap B_2^c) + \varphi(A \cap B_1^c) \quad (1)$$

$$\text{Ισχύει: } B_1 \setminus B_2 = B_1 \setminus (B_1 \cap B_2) \quad (2)$$

$$\text{Επίσης, } B_1 \cap B_2 \subset B_1 \Rightarrow B_1^c \subset (B_1 \cap B_2)^c \quad (3)$$

Άρα, η (1) γίνεται:

$$\varphi(A) \stackrel{(1)}{=} \varphi(A \cap B_1 \cap B_2) + \varphi(A \cap (B_1 \cap B_2)^c \cap B_1) + \varphi(A \cap B_1^c) \stackrel{(2)}{=} \varphi(A \cap B_1 \cap B_2) + \varphi(A \cap (B_1 \setminus B_2) \cap B_1) + \varphi(A \cap B_1^c)$$

2^ο ΒΗΜΑ: Όσο αν $B_1, B_2 \in \mathcal{M}_\varphi$ με $B_1 \cap B_2 = \emptyset$ και

$A \subset X$ τότε $\varphi(A \cap (B_1 \cup B_2)) = \varphi(A \cap B_1) + \varphi(A \cap B_2)$ και

$$\varphi(B_1 \cup B_2) = \varphi(B_1) + \varphi(B_2)$$

από:

$$\varphi(A \cap (B_1 \cup B_2)) \stackrel{B_1 \in \mathcal{M}_\varphi}{=} \varphi(A \cap (B_1 \cup B_2) \cap B_1) + \varphi(A \cap (B_1 \cup B_2) \cap B_1^c) = \varphi(A \cap B_1) + \varphi(A \cap B_2)$$

Η δεύτερη ισότητα προκύπτει για $A = X$

3^ο ΒΗΜΑ: Έστω $(B_n)_{n \in \mathbb{N}}$ με $B_n \cap B_m = \emptyset, \forall n \neq m$
 αμοιβαία της \mathcal{M}_φ .

Από 1^ο & 2^ο βήμα : η $\varphi/\mathcal{M}_\varphi$ είναι πεπερ. προσθ. μέτρο
 και αν $B_1, \dots, B_n \in \mathcal{M}_\varphi$ ζένα ανα δύο τότε $\forall A \in \mathcal{X}$

$$\varphi(A \cap (\bigcup_{i=1}^n B_i)) = \sum_{i=1}^n \varphi(A \cap B_i)$$

$$\text{Τότε, το } B = \bigcup_{n=1}^{\infty} B_n \in \mathcal{M}_\varphi \text{ και } \varphi(B) = \sum_{n=1}^{\infty} \varphi(B_n)$$

$$\text{Άρκει, νδο για κάθε } A \in \mathcal{X} : \varphi(A) = \varphi(A \cap B) + \varphi(A \cap B^c) = \\ = \sum_{n=1}^{\infty} \varphi(A \cap B_n) + \varphi(A \cap B)$$

Η πρώτη ισότητα εξασφαλίζει σε $B \in \mathcal{M}_\varphi$
 και η δεύτερη ισότητα για $A=B$ δίνει το 2^ο συμπέρασμα.

Για κάθε $n \in \mathbb{N}$ τα σωστά $B_1, \dots, B_n, (\bigcup_{i=1}^n B_i)^c$ είναι ζένα ανα δύο
 και ανήκουν στον \mathcal{M}_φ (αμφότερα \mathcal{M}_φ αλγεβρα).

$$\text{Άρα το } \varphi(A) = \sum_{i=1}^n \varphi(A \cap B_i) + \varphi(A \cap (\bigcup_{i=1}^n B_i)^c) \geq$$

$$\geq \sum_{i=1}^n \varphi(A \cap B_i) + \varphi(A \cap B^c)$$

Εφόσον, η παραπάνω ανίσωση ισχύει για κάθε $n \in \mathbb{N}$.

Άρα, για $n \rightarrow +\infty$ έχουμε:

$$\varphi(A) \geq \sum_{i=1}^n \varphi(A \cap B_i) + \varphi(A \cap B^c) \geq \varphi(A \cap B) + \varphi(A \cap B^c) \geq \\ \stackrel{\sigma\text{-υποσύνολο}}{\leq} \varphi(A) \quad \text{Άρα, } \varphi(A) = \sum_{n=1}^{\infty} \varphi(A \cap B_n) + \varphi(A \cap B^c)$$

Από το βήμα 1^ο & 3^ο έπεται πως η \mathcal{M}_φ είναι

σ -άλγεβρα και επίσης $\varphi/\mathcal{M}_\varphi$ είναι μέτρο

$\varphi/\mathcal{M}_\varphi$ πλήρες διότι

για τυχόν $B \in \mathcal{X} : \exists C \in \mathcal{M}_\varphi$ ώστε $B \subset C$ και $\varphi(C) = 0$ και

τότε από μονοτονία : $\varphi(B) = 0$ και από προηγούμενη

Παρατήρηση 2 είναι $B \in \mathcal{M}_\varphi$.

Ορισμός:

Κάθε σύνολο $A \in \mathcal{M}_\varphi^*$ καλείται Lebesgue μετρήσιμο σωστό

Πρόταση

Κάθε σύνολο Borel είναι και Lebesgue μετρήσιμο στα \mathbb{R}^k .

Δηλ: $\mathcal{B}(\mathbb{R}^k) \subset \mathcal{M}_\varphi^*$

Απόδειξη:

$$\text{Έστω } \Delta_1 = \{ \times_{i=1}^k (-\infty, \beta_i] : \beta_1, \dots, \beta_k \in \mathbb{R} \}$$

Άρκει νδο $\Delta_1 \in \mathcal{M}_\varphi^*$ (διότι εφόσον \mathcal{M}_φ^* σ -άλγεβρα)

$\sigma(\Delta) \subset \mathcal{M}_2^*$ συνολική $\mathcal{B}(\mathbb{R}^k) \subset \mathcal{M}_2^*$

Σταθεροποιούμε $B = \bigcup_{i=1}^k (-\infty, b_i] \in \Delta$

Για να δούμε $B \in \mathcal{M}_2^*$ αρκεί να δείξουμε $\forall A \subset \mathbb{R}^k$ με $\lambda^*(A) < +\infty$

ώστε $\lambda^*(A) \geq \lambda^*(A \cap B) + \lambda^*(A - B)$

Εστω $\varepsilon > 0$.

Από τον ορισμό του $\lambda^*(A)$, $\exists (I_n)_{n \in \mathbb{N}}$ ανοιχτών

φραγμένων διαστημάτων του \mathbb{R}^k , ώστε $A \subset \bigcup_{n=1}^{\infty} I_n$

και $\sum_{n=1}^{\infty} v(I_n) < \lambda^*(A) + \frac{\varepsilon}{2}$

Επίσης, $A \cap B \subset \bigcup_{n=1}^{\infty} (I_n \cap B)$, $I_n \cap B$ φραγμένα διαστήματα

και $A - B \subset \bigcup_{n=1}^{\infty} (I_n - B)$, $I_n - B$ αλγεβρά του προηγούμενου λήματος.

Άρα, $I_n - B = \bigcup_{i=1}^{k_n} I_{n,i}$, $(I_{n,i})_{i=1}^{k_n}$ είναι

ανά δύο φραγμένα διαστήματα

Παρατηρούμε ότι αν I φραγμένο διάστημα και $\delta > 0$, τότε

$\exists J$ ανοιχτό φραγμένο διάστημα με $I \subset J$ και

$v(J) < v(I) + \delta$. Άρα, \exists ανοιχτά φραγμένα διαστήματα

$J_n, (J_{n,i})_{i=1}^{k_n}$ ώστε $I_n \cap B \subset J_n$, $I_{n,i} \subset J_{n,i}$, $i=1, \dots, k_n$

και κατ'ελάχιστον $v(J_n) + \sum_{i=1}^{k_n} v(J_{n,i}) <$

$< v(I_n \cap B) + \sum_{i=1}^{k_n} v(I_{n,i}) + \frac{\varepsilon}{2^{n+1}} = \sum_{i=1}^{k_n} v(I_{n,i}) + \frac{\varepsilon}{2^{n+1}}$

$A \cap B \subset \bigcup_{n=1}^{\infty} (I_n \cap B) \subset \bigcup_{n=1}^{\infty} J_n$

$A - B \subset \bigcup_{n=1}^{\infty} (I_n - B) \subset \bigcup_{n=1}^{\infty} \left(\bigcup_{i=1}^{k_n} J_{n,i} \right)$

Ετσι, $\lambda^*(A \cap B) \leq \sum_{n=1}^{\infty} v(J_n)$

$\oplus \lambda^*(A - B) \leq \sum_{n=1}^{\infty} \sum_{i=1}^{k_n} v(J_{n,i})$

$\lambda^*(A \cap B) + \lambda^*(A - B) \leq \sum_{n=1}^{\infty} \left(v(J_n) + \sum_{i=1}^{k_n} v(J_{n,i}) \right) <$

$< \sum_{n=1}^{\infty} \left(v(I_n) + \frac{\varepsilon}{2^{n+1}} \right) = \sum_{n=1}^{\infty} v(I_n) + \frac{\varepsilon}{2} < \lambda^*(A) + \frac{\varepsilon}{2} + \frac{\varepsilon}{2} = \lambda^*(A) + \varepsilon$

Και η απόδειξη είναι πλήρης

Αρκούντες για ενδοχόμενα:

1-2, 1-3, 1-4, 1-10, 1-11

2-1, 2-6, 2-11, 2-13

3-1, 3-2, 3-8, 3-9, 3-10 (Νεογεννημένος)

Ορισμός: Ο περιορισμός του εξωτερικού μέτρου Lebesgue λ^* στην \mathcal{M}^* λέγεται μέτρο Lebesgue και συμβολίζεται με λ και συμβολίζεται με λ (ή απλώς λ)

Από το θεώρημα του Καρναθόφσκι, το λ είναι πλήρες μέτρο. Ορισμένες φορές το λ^* περιορίζεται στα $\mathcal{B}(\mathbb{R}^k)$, δηλ. $\lambda^*|_{\mathcal{B}(\mathbb{R}^k)}$ λέγεται μέτρο Lebesgue και συμβολίζεται με λ .

ΙΔΙΟΤΗΤΑ/ΠΡΟΤΑΣΗ

Για κάθε $A \in \mathcal{M}^*$:

$$\lambda^*(A) = \inf \{ \lambda(B) : B \in \mathcal{B}(\mathbb{R}^k) \text{ με } B \supseteq A \} =$$

$$= \inf \{ \lambda(U) : U \text{ ανοιχτό με } U \supseteq A \}$$

Απόδειξη

Αν $B \in \mathcal{B}(\mathbb{R}^k)$ με $B \supseteq A$ τότε

$$\lambda^*(A) \leq \lambda^*(B) = \lambda(B)$$

\uparrow ↓
 Μονοτονία Βελτίωση

Άρα, $\lambda^*(A) \leq \inf \{ \lambda(B) : B \in \mathcal{B}(\mathbb{R}^k) \text{ με } B \supseteq A \} \leq$
 $\leq \inf \{ \lambda(U) : U \text{ ανοιχτό με } U \supseteq A \}$

Μένει να αποδείξουμε ότι $\inf \{ \lambda(U) : U \text{ ανοιχτό } U \supseteq A \} \leq \lambda^*(A)$

Αν $\lambda^*(A) = +\infty$ ισχύει

Αν $\lambda^*(A) < +\infty$ τότε

θεωρούμε εικόν $\varepsilon > 0$

Τότε εφ' ορισμό του λ^* $\exists (I_n)_{n \in \mathbb{N}}$ ανοιχτών εφραγχ.

διασπασών με το $A \subset \bigcup_{n=1}^{\infty} I_n$ & $\sum_{n=1}^{\infty} \nu(I_n) < \lambda^*(A) + \varepsilon$

Θεταίε λοιπόν ως:

$$U = \bigcup_{n=1}^{\infty} I_n \text{ ανοιχτό } \supseteq A \text{ και } \lambda(U) \leq \sum_{n=1}^{\infty} \lambda(I_n) = \sum_{n=1}^{\infty} \nu(I_n) \leq$$

$$\leq \lambda^*(A) + \varepsilon$$

Άρα, $\inf \{ \lambda(U) : U \text{ ανοιχτό } U \supseteq A \} \leq \lambda^*(A) + \varepsilon, \forall \varepsilon > 0$

Άρα, $\inf \{ \lambda(U) : U \text{ ανοιχτό } U \supseteq A \} \leq \lambda^*(A)$

και η απόδειξη είναι πλήρης

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 4^ο

Βασικές Ιδιότητες του Μέτρου Lebesgue

Ορισμός: Έστω (X, \mathcal{A}, μ) χώρος μέτρου
και X μετρικός χώρος και $\mathcal{A} = \mathcal{B}(X)$. Τότε το μ
λέγεται κανονικό αν:

- i) $\mu(K) < +\infty$ για κάθε K συμπαγές $\subset X$ επιπέριξη
κανονικότητα
- ii) $\mu(A) = \inf \{ \mu(U) : U \text{ ανοικτό}, U \supset A \}, \forall A \in \mathcal{A}$ ←
- iii) $\mu(U) = \sup \{ \mu(K) : K \text{ συμπαγές}, K \subset U \}, \forall U \text{ ανοικτό } \subset X$ ←
επιπέριξη
κανονικότητα

Πρόταση

Το μέτρο Lebesgue λ στον \mathbb{R}^k είναι κανονικό.

Επιπλέον, ισχύει:

$$\lambda(A) = \sup \{ \lambda(K) : K \text{ συμπαγές}, K \subset A \}, \forall A \in \mathcal{M}_\lambda^+$$

(δείτε κανόνα για τα ανοικτά όπως στον ορισμό).

Απόδειξη

$\mathcal{M}_\lambda^+ \supset \mathcal{B}(\mathbb{R}^k)$: έχει ληψόν ρυθμό και μάλιστα
για κανονικότητα

- i) Αν K συμπαγές $\Rightarrow \exists I \subset \mathbb{R}^k$ ανοικτό και φραγμένο
με $K \subset I$, οπότε $\lambda(K) \leq \lambda(I) = V(I) < +\infty$

- ii) Για κάθε $A \in \mathcal{M}_\lambda^+$: $\lambda(A) = \lambda^*(A) = \inf \{ \lambda(U) : U \text{ ανοικτό } \supset A \}$
από προηγούμενη ιδιότητα / πρόταση.

- iii) Προφανώς οπεί $\lambda(A) \leq \sup \{ \lambda(K) : K \text{ συμπαγές } \subset A \}$

$$\lambda(A) \leq \sup \{ \lambda(K) : K \text{ συμπαγές } \subset A \}$$

- Αν A φραγμένο τότε $\exists d$ συμπαγές με $A \subset d$. (πχ $d = \bar{A}$)
Έστω $\varepsilon > 0$

Από την επιπέριξη κανονικότητας, $\exists U$ ανοικτό $\supset d \setminus A$

ώστε $\lambda(U) < \lambda(d \setminus A) + \varepsilon$.

Θετούμε $K = d \setminus U$ συμπαγές: ως υψύριο $\subset d$ που
είναι εντός συμπαγές.

Επίσης, $K \subset A$ ($x \in K \Leftrightarrow x \in U \Rightarrow x \in A \Rightarrow x \in A$)

$$\lambda(K) = \lambda(\Delta \setminus (\Delta \cap U)) = \lambda(\Delta) - \lambda(\Delta \cap U) \geq \lambda(\Delta) - \lambda(U) > \lambda(\Delta) - \lambda(A) = \varepsilon$$

Άρα, $\lambda(K) \geq \lambda(A) + \varepsilon \quad \forall \varepsilon > 0 \Rightarrow \lambda(K) \geq \lambda(A) \Rightarrow$

$$\Rightarrow \lambda(A) \leq \text{Sup} \{ \lambda(K) : K \text{ συμπαγής, } K \subset A \}.$$

• Γενικώς (αν A όχι φραγμένο)

Τότε το A γράφεται $A = \bigcup_{n=1}^{\infty} A_n$ με $(A_n) \uparrow$ αυστ. φραγ

(ηχ $A_n = A \cap S(0, n)$)

$$\text{Τότε } \lambda(A) = \text{Sup}_{n \in \mathbb{N}} \lambda(A_n) = \text{Sup}_{n \in \mathbb{N}} \{ \text{Sup} \{ \lambda(K) : K \text{ συμπαγής } K \subset A_n \} \}$$

$$\leq \text{Sup} \{ \lambda(K) : K \text{ συμπαγής, } K \subset A \}.$$